

АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОСВІТИ ТА НАУКИ

Вікович І. А.

*доктор технічних наук,
професор кафедри транспортних технологій
Національний університет «Львівська політехніка»
м. Львів, Україна*

Для покращення якості освіти, під час навчання у ВЗО, належного рівня засвоєння відповідних найважливіших і потрібних для подальшої практичної діяльності набутих знань та безпосередньої змоги й ефективного застосування набутих знань з користю для суспільства, особливо важливе, кардинальне, значення мають правильно і ретельно виважені та прискіпливо складені навчальні плани з оптимальною кількістю дисциплін і відведених годин, а також і відповідні робочі програми.

МОН України та їхні структури звертають увагу на другорядні питання, зокрема на компетентності, матриці тощо, а необхідна велика трудомістка робота зі створення виважених стандартів щодо навчальних планів і робочих програм, особливо для технічних ВЗО.

Ряд затверджених МОН України стандартів бажано істотно покращити. Для цього необхідно організувати круглі столи, конференції, наради тощо із запрошенням провідних професорів різних ВЗО.

Переважно в усіх університетах України спеціальні кафедри часто не зовсім обґрунтовано скорочують, або зовсім виключають деякі загальноосвітні дисципліни, які є важливими для їхніх спеціальностей, а натомість вводять у навчальний процес надмірну кількість, часто, штучно створених модних дисциплін, причому загалом кількість дисциплін може наблизитись до 100.

У деяких ВЗО для ряду спеціальностей виключають із навчального процесу хімію, теоретичну механіку, опір матеріалів, матеріалознавство, основи електротехніки тощо. Значно скорочують курс креслення (мова не про нарисну геометрію чи інженерну графіку). Креслення – це мова інженерів. Доводилось бачити не зовсім грамотні, не машинобудівні креслення, а радіотехнічні, зокрема різні складальні креслення плат тощо.

Модульна система в Україні себе не оправдала, а трирівневу освіту бажано змінити. Бакалаврів можуть випускати коледжі, інженерів із

п'ятирічним навчанням – ВЗО, а в магістратурі повинні навчатись приблизно 30% від інженерів (не бакалаврів).

Для робочих навчальних програм зі спеціальних дисциплін повинно існувати відповідні зразкові навчальні програми, бо для загальноосвітніх класичних дисциплін проблем нема.

Навчальні плани для аспірантів, докторів філософії переобтяжені різними. Часто не конче потрібними дисциплінами, замість того, щоби мати час на виконання дисертаційної роботи.

Кандидатський іспит зі спеціальності зазвичай аспіранти складають формально. Усі розуміють, що він є надто складним, бо жоден професор не в змозі відповісти на усі питання, які є з різних, переважно складних наук.

Не зовсім правильним є обов'язковість публікацій статей періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз, рекомендованих МОН, зокрема Scopus або Web of Science, бо призначені не для розвитку науки в Україні.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-427-9-4>

ОСВІТНЬО-НАУКОВА СФЕРА НА ХЕРСОНЩИНІ В УМОВАХ ВОЄННИХ ДІЙ: РУЙНАЦІЯ ТА СПРОТИВ

Владимирова А. Л.

докторка філософії в галузі освіти,

кандидатка педагогічних наук,

доцентка кафедри педагогіки та психології

дошкільної та початкової освіти

Херсонський державний університет

м. Херсон, Україна

Неочікувана війна в Україні завдає нищівного удару по освітньо-науковій сфері. Одним із перших наслідків окупації в країні стало фізичне руйнування освітніх закладів, домівок простих людей. Стрес, тривога, депресія, – це лише деякі із проблем, із якими сьогодні стикаються українці внаслідок війни, вони щоденно стають «свідками того, що відбувається, наражаються на небезпеку, перебуваючи у зоні військового протистояння, або ж мають близькі стосунки з учасниками бойових дій» [5, с. 12].

Кожного дня школи, ліцеї, заклади дошкільної освіти, університети та інші освітні заклади Херсонщини зазнають значних пошкоджень або